

**Den svåraste tiden för de
icke-kurdiska komponenter i norra Irak:
Är det de omtvistade eller beslagtagna områdena?**

Date: 07 December, 2009

No: Rep.22-L0709

Tyvärr har irakierna levt i årtionden av lidande i diktatur, krig, ekonomisk embargo och nu senast den amerikanska ockupationen. Denna långa period har psykiskt och fysiskt utmattat hela Iraks samhälle.

Trots alla dessa katastrofer som drabbat Irak, så fortsätter irakier att bygga upp sitt land. Sympatisörer bland de globala och regionala myndigheterna har varit inblandade i att hjälpa Irak med moraliska och materiella stöd för att bygga grunden för den nya irakiska staten. Irakierna är fast beslutna att bygga ett demokratiskt Irak och en kultur med mänskliga rättigheter. Med stöd och omtanke från världen speciellt från väst, med en förhoppning av att ha samma mål, kommer man att fastställa hörnstenarna för demokratin i Mellanöstern.

Men problemen för irakier efter ockupationen är många. Den sekteristiska religiösa och etniska rasismen är de viktigaste av dessa problem. Det var orsaken till obalansen, politisk instabilitet och osäkerhet, och hade en aktiv roll i ekonomisk instabilitet, vilket negativt påverkade alla områden i det dagliga livet.

Religiös sekterism och tendens för repressalier anses vara de grundläggande orsakerna till mordet på tiotals eller rentav hundratals irakier, som pågått i flera år under och efter den amerikanska ockupationen. I en tid när nationella och internationella insatser är koncentrerade på att stoppa blodbadet i centrala Irak, så fortsätter systematiska kränkningar av mänskliga rättigheter i de områdena i norra Irak som är kontrollerade av de kurdiska partierna, med stöd av Peshmerga milisen och säkerhetsenheter.

I norra Irak bor de flesta av landets olika etniska och religiösa samfund: Shabaks, Yazidis, Chaldo-Assyrier, Turkmenier, Kurder och Araber. Oavsett deras respektive storlekar så var levnadsstandarden för alla ungefär lika och samtliga drabbades hårt av det gamla politiska systemet. Men efter år 1991, och i synnerhet efter den amerikanska ockupationen år 2003, så stördes balansen mellan dessa komponenter.

När den kurdiska "Safe Haven" bildades, gav det upphov till en stor lucka i den ekonomiska, politiska och även kulturella potentialen mellan i ena hand de kurdiska medborgarna och i andra hand medlemmarna av andra samfund i Irak. Resultatet ledde till hegemoni från kurdiska rasistiska partierna i norra Irak.

De viktigaste faktorerna som ledde till obalans mellan de olika delarna i norra Irak efter 1991 är:

- Medan de icke-kurdiska grupperna utsattes för decennier av förtryck, och kunde inte direkt utmana Ba'athist regeringen, så fick kurderna materiella och moraliska stöd från regional och väst-makter, vilket underlättade deras dominans över makten i norra regionen.
- Inrättande av "Safe Haven" för kurderna uteslöt andra irakiska komponenter samtidigt överlämnades administrationen till den kurdiska stam och milis stötta politiska partierna som politiserade säkerhetstjänsterna vilket ledde till marginalisering ifrån de icke-kurdiska grupperna.
- Oberoende tillträde av de kurdiska nationalistiska partierna till en stor andel av Iraks nationella inkomst och med sin kontroll över inkomsterna från den norra gräns porten har försett de kurdiska myndigheterna med extra källor för finansiering och styrka.

De kurdiska partiernas policy att glorifiera kurdiska rasen har lett till förberedande av läroplaner baserade på felaktiga historiska och geografiska information som stimulerar framväxten av en fanatisk kurdisk generation redo att gräla mot alla som de anser hota deras etniska mål. I dessa omständigheter har, kurdiska milisen (Peshmerga), Säkerhetstjänsten (Asayish) och Underrättelsetjänsten (Parastin) byggts på samma koncept.

Vid ockupations tidpunkten år 2003, så hade det kurdiska folket redan skapat en känsla av orättvisa att deras fosterland har varit ockuperat av andra och de kurdiska partierna och folket var övertygade om den Kurdiska naturen i norra Irak, och i synnerhet staden Kerkuk. Trots att de historiska och akademiska källorna ger visar en helt annan bild så tror de ha sig historisk rätt att bygga upp sitt land på den Irakiska marken. (Se referenser nedan)

Kurdiska mannen hade utvecklat en överväldigande önskan att skapa en kurdisk stat till varje pris. Det absoluta stödet från ockupationsmakten till kurdiska partierna och avsaknaden av någon myndighet eller regel av lagstiftning på grund av rivningen av den irakiska staten blev som en katalysator för genomförandet av denna baslösa strävan från den kurdiska myndigheten. Det materiella och moraliska stödet från väst, till följd av en sympati för det kurdiska fallet d.v.s. där de senare har varit en måltavla p.g.a. deras kamp mot Saddam Hussein, har spelat en stor roll för att stärka denna brådska.

Fram till detta stadium har de kurdiska partierna och deras kadrer saknat erfarenhet och präglats av ihärdighet, tribalism, intolerans och ineffektivitet efter att årtionden ha kämpat den irakiska staten bland den hårda naturen i bergen. Dessa partier har tagit med sig alla dessa specifikationer med sig till perioden av "Safe Haven" d.v.s. början av nittioalet och till den efterföljande ockupationen tiden.

Som en påföljd så började den svåraste tiden för de miljontals irakiska icke-kurder som utgör majoriteten i norra Irak. De kurdiska politiska partierna, milisen och säkerhetstjänsten tog kontroll över större delen av statens civila administration, säkerhet och militära avdelningar. Under överinseende av ockupationsstyrkorna, så har deras kontroll utvidgats till att omfatta mer än 75 % av provinsen Mosul (± 3 miljoner invånare), 20 % av provinsen Salah al-Din (± 1 miljon invånare) och 90% av provinsen Kerkuk (al-Tamim) (830.000 invånare) och ca 50 % av Diyala provinsen (1,37 miljoner invånare), medan flera miljoner Araber, Turkmener, Yazidis och Shabaks lever i dessa områden. Storleken av Kurderna i detta stora området uppskattas inte överstiga en miljon invånare.

Den kurdiska kontrollen har även ett överväldigande dominans utanför den kurdiska regionen, där det är planerat att annektera dem till den kurdiska administrationen. Det finns ett tryck på miljontals icke-kurdiska irakier för att ändra deras nationalitet därav förändra den demografiska situationen i regionen – m.h.a. vidarebosättningen av de kurdiska familjerna och etnisk rensning.

De första dagarna av ockupation

I avsaknad av statliga institutioner, började plundring och bränderna av nästan samtliga myndighets departement och spred sig till banker, universitet, kommunala radio, tv, t.o.m. sjukhusen. Peshmerga milisen grep styret av regeringen, av Baath partiet och i de flesta fall över de icke-kurdiska invånarna. Araber tvingades lämna sina byar och fått sina egendom beslagtagna. Stort antal av maskiner, fordon och regeringens dokument överfördes till Sulaymaniya, Duhok och Erbil.

Den kurdiska milisen med stöd av politiska partier, beslagtog offentliga byggnader särskilt de i Kerkuk, varav dessa har delats sinsemellan. De flesta byggnaderna förvandlades till kontor eller bostäder för de kurdiska familjerna som kommit till regionen som en del av Kurdifierings processen.

Demografiska förändringar

Statliga institutioner

Nästan samtliga av de irakiska stats institutionerna har blivit söndertagna och de irakiska medborgarna har blivit psykiskt och ekonomiskt utslitna, vilket underlättade för kurdiska partier och miliser, som var väl beväpnade och organiserade för att bryta sig in och utvidga kontrollen över dessa områden i de fyra provinserna och över dess statliga institutioner, under överinseende av ockupationsstyrkorna. Partisanerna och medlemmarna av kurdiska Peshmerga, som inte uppfyllde minsta utbildningskravet, fick topp tjänster i städer, distrikt och subdistrikten. Följaktligen har de utsetts till distrikt och subdistrikts chef och borgmästare. Således är flesta chefer i statliga kontor av kurdisk etnicitet och de har kontroll över flera kommunfullmäktige. Tiotusentals kurder har utsetts till kontor i

regeringen i norra Irak, vars antal statligt anställda har ökat med det dubbla i vissa regioner.

Kurdiska nationalismen och parti tillhörigheten har antagits som grund för utnämningarna. Med dessa medel har många icke-kurdiska invånare varit tvungna att arbeta för de kurdiska partiernas agenda skilt från sina partier. Dessutom så beslagtogs kurdiska partierna ett stort antal arbete i den irakiska staten, där fördelningen är oproportionerliga med deras storlek. Av de totalt 165 högre tjänsterna i den irakiska staten, har kurderna erhållit 65 tjänster.

I den fullständiga avsaknaden av statliga institutioner så har de Kurdiska partierna med miliser styrt norra Irak medan det internationella samfundets och Irakiska regerings uppmärksamhet varit kvarstående i striderna i mitten av landet. I mitten av dessa omständigheter, återuppbyggnaden av alla statliga institutionerna, inklusive militär-, säkerhets- och polis väsendet har utförts med avsikten att "Kurdifiera" institutionerna. Personalen i den offentliga förvaltningen var i många anklagelser fördubblade och plus de många kurdiska Peshmerga milis, fördelade över provinser, den överväldigande majoriteten av de två irakiska militära brigader stationerade i Mosul var kurdiska.

I Kerkuk har säkerhetssystemet ersatts med hundratals kurder, införda från Sulaymaniya, Erbil och Duhok. Majoriteten av tjänstemännen och medlemmar av polisen kom från de kurdiska partierna i provinsen Kerkuk och de kontrollerar dessa anordningar i de flesta andra regioner. De kurdiska partierna beslagtogs alla vapen från den upplösta irakiska armén i de nordliga områdena, som var mer än en fjärdedel av den totala vapen styrkan i Irak - som uppgår till hundratusentals lätta och tunga vapen, inklusive stridsvagnar och många typer av luftvärnsrobotar och granatkastare, där allt har överförts till de Kurdiska provinserna.

Två viktiga faktorer ledde till ersättningen av det stora antalet kvalificerad personal inom dessa stora områden till icke-kvalificerade kurder:

- √ Införandet av en samlad Kurdifierings politik från de kurdiska politiska partiernas håll.
- √ Flykten av det stora antalet medarbetare som tidigare haft nyckelpositioner i regeringskansliet.

Det fanns därför ett stort behov av att hitta kvalificerad personal som ersättare men misslyckandet från den kurdiska administrationen att finna sådan personal har lett till att flertalet av utnämningarna gått till icke-kvalificerade Kurdiska personal, där de för det mesta inte har en bakgrund av utbildning från grundskola eller något högre. Följaktligen fick taxiförare bli polischefer och utexaminerade studenter från Institutet för jordbruk blev direktörer i orelaterade regeringsposter. Peshmerga militanterna som inte har fått någon formell träning eller utbildning fick chefs befattningar inom regeringsposter och grundskoleutbildade blev officerare i armén, polisen och säkerhetsstyrkorna.

Med stöd av miliser och säkerhetsstyrkor så har hundratals kurdiska partihögkvarter spritts över städer, distrikt och subdistrikt. Kurdiska partierna spenderade stora summor för att rekrytera mängder av medarbetare från andra nationaliteter.

Irakiska valet hölls i dessa stora områden under kontroll av det kurdiska partiet och deras miliser som inte döljer sin fasthållenhets på en Kurdiskhet av dessa områden och vid behovet att inta den med våld om så behövs. Populationen av Kerkuk provinsen på ockupationsdagen var 870 000 människor. Antalet röstande i denna provins blev 800 000 i valet i december 2005.

Under valet så utnyttjades icke-kurdiska medborgarnas fattigdom för att erhålla deras röster mot en betalning av symbolisk summa till dem. Dessutom så har stora summor betalats till de som innehar viktiga poster eventuellt för deras stöd till det kurdiska partiet agenda. Efter att ha använt alla typer av manipulationer och val bedrägerier så vann de kurdiska partierna i de flesta områden vilket ökade deras kontroll över viktiga poster inom administration och beslutsfattande mekanismer i dessa områden. Exempel:

- √ Antalet Kurder i Nineveh-provinsens styrelse var 31 av 41 medlemmar. Detta berodde delvis på den sunnimuslimska bojkott.
- √ I Kerkuk provinsens styrelse så är antalet kurder 24 av 41 medlemmar.
- √ I Erbil delades provinsstyrelsen lika mellan de två kurdiska partierna
- √ Samtliga stadsfullmäktige medlemmar i Kifri är av kurdisk etnicitet
- √ I Khanaqin efter hot och frestelser, så har representanter för andra nationaliteter i staden anslutit sig till de kurdiska partierna styrelse.

Kurdiska migrationen

Kurdiska partierna inledde i början av ockupationen att uppmuntra hundratusentals Kurdiska medborgare att migrera till nya områden som Peshmerga had intaget efter ockupationen, ofta så betalades en summa och/eller lön till dem. De som hade höga positioner i de politiska partierna eller i Peshmerga milisen erhöill finansiellt bistånd i byggandet av sina hem som byggts på kommunens, statens eller icke-kurdiska folkens mark. Hundratals familjemedlemmar gick med dem som fick nya tjänster, dussintals nya bostadsområden har uppstått i städerna i dessa stora områden. Antalet Kurder och Turkmener som avlägsnades från Kerkuk av Baath regimen uppskattades till 120.000 men merparten av dem som utvisades från Kerkuk var födda i Sulaymaniya eller Erbil.

Den Kurdifierade administrationen förfalskade ransoneringskort och överförde folkbokföringen av Kurdiska folket som anlände till de nya områden, i synnerhet Kerkuk provinsen. Nykomlingarna blev försedda med identitetskort och pass, men försök från kurdiska partierna att överföra folkbokförings register av Shaykhan distriktet till det kurdiska Duhok provinsen misslyckades. Tusentals personal och lärare från provinsen Sulaymaniya, Erbil och Dohuk har utsetts för att lära Kurdiska istället för arabiska. Delar av Peshmerga milis har fastställts i många kontrollstationer som har utvecklats på allmänna vägar mellan många städer som Erbil, Bartalah, Shaykhan och Dohuk.

Tusentals arabiska familjer lämnade dessa stora områden efter den inledande påträngningen av Peshmerga milisen, medan andra Araber lämnade området efter en ökning av animositet och fientlighet då den kurdiska milisen befäste sin kontrollen över deras region. Enbart i Kerkuk provinsen så evakuerades omkring 25 byar där de flesta hade funnits innan Baathregimen.

Beslagtagningen av speciellt regeringens och invånarnas mark betraktas som ett allvarligt kännetecknande för perioden efter skapandet av den Kurdiska "Safe Haven" i dessa regioner, särskilt efter ockupationen. De Kurdiska partierna som för första gången tog över förvaltning av statliga kontor i 1991 har saknat förståelse av begreppet stat och av ledning av dess institutioner. Följaktligen så har nykomlingarna från bergstrakterna med stöd av den Kurdifierade administrationen, erövat stora landområden som hör till kommuner, myndigheter och invånare. Andelen av dessa landområden som gick till partimedlemmar och milisgrupper var också enorma, till exempel Barzani familjen beslagtog över hela Salah al-Din distriktet. Samtidigt så de kurdiska familjerna beslagit alla typer av mark och stort antal byggnader i Kerkuk provinsen. Detta resulterade i att antalet rättegångar som framfördes till Egendoms Återtagnings Kommissionen i Kerkuk provinsen är över 40.000 enskilda ärenden, varav merparten avser Turkmenerna.

Andra mänskliga rättigheter situationer

Efter ockupationen så präglades den allmänna situationen i norra Irak av:

1. Avsaknaden av rättsstaten och de krafter som bevarar den
2. Absolut kontroll från kurdiska partier och miliser, som kännetecknas av:
 - a. Odemokratiska stam mentalitet
 - b. Brist på professionalism till följd av brist på utbildning och yrkesutbildning
 - c. Tuff aggressiv karaktär p.g.a. att ha levt i de hårda bergsområden i ett krigstillstånd som varade i decennier
3. Irakiska staten och det internationella samfundet var engagerade i den katastrof som orsakats av striderna i centrala Irak
4. Andra etniska grupper i regionen var utslitna på grund av assimileringens politik som utfördes av den f.d. diktatorn.
5. Avsaknaden av internationella människorättsorganisationer och Förenta Nationerna och med en brist på kontroll och uppföljning har lett till att stort antal kränkningar av mänskliga rättigheter i årtal varken registrerats eller dokumenterats.

Under dessa omständigheter, även om regionen inte stod inför en konflikt mellan sunniter och shiiter, så har det varit tusentals fall av hot, arrestering, fängslande, tortyr i fängelser, kidnappningar, mord och försvinnande av personer med icke-kurdiska etniciteter och många andra som motsätter Kurdifierings policyerna. P.g.a. bristande säkerhet har tusentals Yezidiska, Shabakiska, Chaldeo-Assyriska, Turkmenska och Arabiska familjer flyttat från de regioner där kurdiska Peshmerga miliserna varit säkerhets ansvariga. Idag så uppskattas det att 238 personer kidnappades i Kerkuk men det finns många bortförda som inte har tagits till räkning.

I dessa stora områden har de kurdiska säkerhetsstyrkorna (Asayish) konverterat Baathpartiets byggnader till huvudkontor för kurdiska miliserna där de som motsatt hålls. Hundratals av dessa kontor är spridda idag öster om staden Mosul och i Nineves slätt, som arbetar för att undertrycka den icke-kurdiska befolkningen med alla sorters hot. I samarbete med kurdiska partiernas huvudkontor så samlar säkerhetspersonalen in information om medborgarna och förhindra Shabaks och Chaldeo-Assyrier från att gå in i staden Duhok och andra regioner, och siktar sig på de Yazidis som avvisar Kurdiska partiernas dominans.

Vid ett försök att kontrollera distriktet Tal Afar som satts på kartan på det så kallade Kurdistan av Kurdiska miliserna så utsattes regionen för två destruktiva attacker där alla typer av tunga vapen inklusive stridsvagnar och helikoptrar användes. Som ett resultat så översvämmades staden av tusentals ockupationstrupper och kurdiska miliser som blev orsaken till att 100.000 invånare lämnade Telafer. De mindre attackerna, arresteringarna, morderna och kidnappningarna fortsatte i tre år. Större delen av populationen anses fortfarande ha blivit internt omplacerad.

År 2005 så bröt kurdiska milisen in i Turkmenska politiska partibyggnader och institutioner, beslagtog tjugofyra byggnader varav femton skolor, tidnings och utskrifts tryckeri, lokala radio och TV-stationer och politiska partiernas huvudkontor. Turkmenerna som bor i Erbil och som inte var lojala mot kurdiska partierna nekade arbete i regeringen. Icke-kurdiska befolkningen i samtliga regioner var tvungna att studera Kurdiska i skolorna.

Många Kaldeisk-Assyriska byar evakuerades och tiotals Jezidiska politiker greps, Shabak aktivister mördades, hundratals ledande Baathister dödades och Turkmenernas mark blev konfiskerade.

De kurdiska myndigheterna rekryterade stort antal medarbetare från andra folkgrupper och använde dem till att etablera partier och civila samhälls organisationer mot sina egna nationella partier. Dessa medarbetare användes i politiska företag. Många spionerade för kurdiska partier. Röster från andra folkgrupper var köpte i valet.

Namnen på städer, gator och byggnader har ändrats från Turkmenska och Arabiska till Kurdiska. Skyltar i statliga kontor var skrivna på kurdiska vilket drabbade kraftigt de icke-kurdiska invånarna särskilt på sjukhusen.

De kurdiska partiernas dominans av administrationerna i dessa stora områden ledde till en återupplivning av det Kurdiska grannskap och städer samt en försämring i utvecklingen av de icke-kurdiska områdena.

En av de farligaste fenomen som börjat dyka upp i norra Irak är de stora skillnaderna i levnadsstandarden och ekonomiska makten mellan det kurdiska och icke-kurdiska folket. Detta fenomen beror på följande faktorer som bör generaliseras till de stora områdena där den kurdiska milisen kontrollerade efter ockupationen:

1. Utnämningarna av de hundratals Kurder i områden som ockuperats av de kurdiska partierna efter ockupationen:
 - a. I regerings kontor.
 - i. Tillsättningen av mer än tiotusentals personal i Kerkuk provinsen, 90% av dessa är av Kurdisk etnicitet.
 - ii. Omkring två tusen Kurder tillsattes i Kara Tepe subdistriktet.
 - iii. Tusentals kurdiska lärare från Duhok tillsattes i Mosul regionen.
 - b. Den irakiska armén. Mer än 80% av de två irakiska armé divisionerna i Mosul är av Kurdisk etnicitet.
 - c. Säkerhets och polis tjänster. Nästan hela säkerhetssystemet i Kerkuk provinsen ersattes av Kurder från Kerkuk provinsen.
 - d. Ökning av antalet Peshmerga miliser. Rekrytering av tiotusentals Peshmerga militanter i perioden 2004 - 2005 .
 - e. Tillsättningar i de kurdiska regionerna. Det bygger helt på partitillhörighet, det finns omkring en miljon personal i de kurdiska regionerna som också är medlemmar i de kurdiska partierna. I motsats så är antalet icke-kurdiska utnämningar mycket restriktiva.
2. Kurdiska myndigheter:

- a. Får 13% av Iraks inkomster sedan mitten av 1990-talet, medan andra folkgrupper inte får någon del. Trots den betydande minskningen av antalet Kurder i de tre Kurdiska provinserna efter ockupationen så ökade Kurdiska intäkterna till 17% av den totala irakiska budgeten medan andra irakiska folkgrupper har varit berövad av sina delar.
 - b. Insamlingen av massivt belopp från Khabour gränsövergången sedan 1991, där nästan hela den Irakiska importen sker.
3. Kurdiska domineringen av statliga kontor i norra Irak har gett en annan ekonomisk förmån för det kurdiska folket. Sedan ockupationen så har Kurdifierade administrationen gett de tusentals projekten och i dessa vidsträckta regioner till de kurdiska entreprenörerna som använder den kurdiska tjänstemän och arbetare.

Dessa är de utvecklingar i norra Irak sedan ockupationen och för en period på sex år, där kurderna dominerar ekonomin, civila, militära och säkerhets administrationer som arbetar för att undertrycka de icke-kurdiska folkgrupperna och att överta deras mark och samfoga det till den kurdiska regionen.

Den här rapporten är översatt till svenska av S. Zaynal.

Referenser:

1. Phebe Marr, "The Modern History of Iraq", s. 9
"På senare tid har Kurderna vandrat ner från bergen till utlöpnings och slätten, många bosätter sig i och kring Mosul i norr och i städerna längs Diyala floden i söder, men flesta av Kurderna bor fortfarande längs nedre bergssluttningarna där de praktiserar jordbruk och att sköta boskap"
2. Edger O'balance, "The Kurdish Revolt", s. 33
"Ända fram till slutet av 1900-talet så var synen av en stor stam federation, med alla dess djur, som rör sig över berg och slätter i de norra delarna av Mellanöstern på jakt efter färskt bete, både lysande och olycksbådande - som nomader så rörde sig kurder som en farsot av gräshoppor, åt och stred".
3. David McDowall, "A Modern History of the Kurds", I.B.Tauris & Co Ltd Publishers 1996, London & New York, s. 144.
"De städer och byar längs den stora vägen som löper från Mosul till Bagdad var i huvudsak turkisktalande, dessa är Turkmenar",
"Men som kommissionen konstaterade, Kurden"beslagtar odlingsbar jordbruk och"Kurdifierar"vissa städer speciellt de Turkemiska på den stora vägen"
4. William R. Hay, "Two Years in Kurdistan 1918 – 1920", (William Clowes and Sons, Limited, London and Beccles 1921), s.81-83
"Dizai stammen kom ner från bergen ca 3 år sedan, och ockuperade några byar runt Qush Tappah. In mitten av 1900 talet så började de expandera, och snabbt omfattade hela landsbygden fram till Tigris. I slutet av 1920-talet, så utgör de en tredjedel av Erbil distriktets befolkning."
"Det har rapporterats att mindre än ett sekel sedan så fanns det gott om träd och buskar på sluttningarna av Qara Choq Dagh, dock när kurderna kom så användes de snabbt för el därmed så finns det inga spår av dem nu"
5. Ibid, s. 10
"Mandali i själva verket var ett idealiskt övningsfält. Fyra språk var aktuella i stadsdelen, och de flesta stadsborna kunde tala alla fyra. Som barn lärde de sig sitt modersmål, Turkiska, från sina föräldrar, sedan det lokala Kurdo-Lurish dialektet från deras vård och människorna i bergen, dit de sändes till den heta vädret. Därefter lärde de sig arabiska från de män som skötte dadel-trädgårdarna, och persiska från köpmän som besökte hemstaden och blev gäster i deras hus."
6. George Keppel, "Personal Narrative of Travels in Babylonia, Assyria, Media, and Scythia", H. Colburn 1827, Vol. I, s. 30
"Inte många veckor innan vi såg denna mulla, han var en av de viktigaste personerna i Mandali, en turkisk stad nära gränsen. På den tiden var han hjärtevän av Davoud pascha", "han är bästa halshuggaren" och den mest villiga instrumenten för mord"
7. Ibid. S. 267

"Från färjan åkte vi omkring 2 mil längs floden, anlände till Bacoubah, vår andra dags marsch. Den här tycks ha varit en mycket betydelsefull plats, men har lagts i ruiner av Coords(Kurds) armén, under ledning av Mohammad Ali Meerze".

8. Ibid., S. 276 till 281

"Vi nådde Shahraban klockan elva pm, och fann det nästan helt ödelagt. ---. Vi vandrade genom det ödsliga gatan, en tid utan att finna några hus med invånare, tills vi kom till en karavan, där vi träffade en man som berättade att alla invånare hade lämnat platsen, som hade blivit plundrade och förstörda av Coords."

"Detta staden för inte många månader tillbaka, var en av de mest folkrika och blomstrande i pashalick av Bagdad, nu hela populationen bestod av ca 3 familjer"

9. Ibid., S. 290 till 291

"Våra tält var uppsatta norr om staden. Kizil Rubaut, i likhet med sina grannar från hämndlystna andar av dess Coordiska fiender"

10. Ibid., S. 293

"Efter en och en halv timme senare befann vi oss på Baradan, som, i likhet med andra byar drabbades av Coordiska arméns räd

11. Ibid., S. 297

"Khanaki, som är ansedd antik, definierar gränsen för Pashalicken av Bagdad, och har mött ett öde naturlig för dess olyckliga position mellan två rivaliserande makter. Ungefär två år sedan togs det av Mohummud"Ali Meerza, och vid denna tidpunkt har haft sin andel av katastrofer av kriget"